

HADRIÁN

pátek 18/6/2021

REGIONY
MEZINÁRODNÍ
DIVADELNÍ FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVĚ

www.festivalregiony.cz

Oficiální zpravodaj
divadelního festivalu Regiony

SLUŠNÍ LIDÉ, DOBRODOŠLI!

TALENT ROKU MAKSÝMOV: „SVOU TVORBU
VNÍMÁM JAKO CESTU“

KOŤÁTKO ZKÁZY BALANCUJE NA
NEJOKRAJOVĚJŠÍM OKRAJI ŽÁNŘŮ

ZA JAKÝCH PODMÍNEK MOHU DO DIVADLA PŘIJÍT A JAK PROKÁŽU, ŽE PODMÍNKY SPLŇUJI?

Vážení a milí diváci,

je pro nás velkou radostí, že Vás znovu můžeme přivítat na tradičním hradeckém divadelním festivalu. Když jsme loni na jaře namísto jeho plnohodnotného 26. ročníku organizovali alespoň třídní mimořádnou verzi pod širým nebem nazvanou Letos jinak, věřili jsme, že se tím loučíme nejen s jednou velmi výjimečnou divadelní sezonou, ale i s obdobím obav, nejistot a dramatických omezení společenského i ekonomického života v celé zemi. O další rok později už dobře víme, jak moc jsme se mýlili a že ty nejtěžší časy nás všechny měly teprve čekat. Události posledních měsíců se osobně dotkly každého z nás. Mnozí jsme vinou pandemie přišli o své nejbližší, jiní ztratili na dlouhou dobu kontakt s přáteli, museli se vypořádat s existenčními starostmi nebo přišli o možnost chodit do školy, studovat, pracovat. A jestliže umění a kultura obecně nabízejí mimo jiné možnost, jak v těžkých chvílích načerpat duševní síly a získat povzbuzení či inspiraci pro vyrovnání se s ranami osudu, i tato možnost nám po dlouhou dobu zůstávala zapovězena. Přijměte proto prosím nyní naše nejsrdečnější pozvání k účasti na oslavě divadla, která by letos měla být především zaslouženou odměnou za všechna přestálá protivenství, vydechutím na konci dlouhé a obtížné cesty. Vynasnažili jsme se pro Vás festivalový program připravit v podobě co nejbližší té, kterou si s hradeckými Regiony po léta spojujeme – na všech tradičních scénách v divadlech i pod širým nebem, s účastí zahraničních souborů (letos jich je celkem 10 z 6 evropských zemí) a s pestrou paletou českých divadel, zahrnující profesionální kamenná a nezávislá divadla i studentské či amatérské soubory. Nadále však společně musíme dodržovat řadu epidemiologických opatření týkajících se především omezení kapacit, regulace pohybu a prokazování bezinfekčnosti návštěvníků. Naším cílem je zajistit Vám v tomto ohledu maximální možný komfort (včetně připravené možnosti testování) tak, abyste si navzdory omezením mohli festival nerušeně užít. Vás potom naopak prosíme o shovívavost a ohleduplnost.

Na setkání s Vámi se těší

Eva Mikulková a Klicperovo divadlo

Tomáš Jarkovský a Divadlo Drak

Barbora Hodonická a kontrapunkt

- Nejdéle před sedmi dny jste absolvovali RT-PCR test s negativní výsledkem – prokážete se vytištěným potvrzením, SMS zprávou nebo potvrzením na displeji vašeho telefonu.
- Nejdéle před 72 hodinami jste absolvovali POC antigenní test na odběrném místě s negativním výsledkem – prokážete se vytištěným potvrzením, SMS zprávou nebo potvrzením na displeji vašeho telefonu.
- Bylo vám provedeno očkování proti nemoci COVID-19 a v případě dvoudávkového očkování uplynulo nejméně 22 dní od aplikace první dávky a v případě jednodávkového očkování uplynulo nejméně 14 dní od aplikace – prokážete se certifikátem Ministerstva zdravotnictví ČR ve vytištěné formě nebo na displeji vašeho telefonu.
- Prodělali jste onemocnění COVID-19, nejste v izolaci a od prvního pozitivního testu (antigenního či PCR) neuplynulo více než 180 dní – prokážete se výsledkem prvního pozitivního testu s datem jeho provedení buď písemným potvrzením nebo v SMS zprávě na displeji vašeho telefonu.
- Absolvovali jste testování v zaměstnání nebo ve škole a od testu uplynulo méně než 72 hodin – prokážete se potvrzením od zaměstnavatele, ze školy, nebo čestným prohlášením.
- Podstoupíte na místě preventivní antigenní samotest.
- Pro děti mladší 6 let platí výjimka z testování.

Výsledkem testu, termínem očkování či proděláním nemoci se prokážete při vstupu do areálu a následně získáte diváckou kartičku, kde bude vyznačena platnost vstupu.

NEUMÍME OVLIVNIT, NA KTEROU STRUNU PŘÁVĚ KOMU BRNKNEME

Jakub Maksymov vystudoval režii na Katedře alternativního a loutkového divadla na DAMU. Od té doby vytvořil několik autorských inscenací, pravidelně režíruje v Divadle Lampion v Kladně, hostuje v Srbsku v divadle v Novem Sadu a před necelým týdnem měl premiéru inscenace Tesla v Městských divadlech pražských. Letos získal Cenu divadelní kritiky 2020 za Talent roku. Na Regiony přijíždí se Stínem kapradiny podle novely Karla Čapka z Divadla Lampion a s inscenací Prefaby, na které spolupracoval jako dramaturg s Dominikem Migačem.

Pamatuji si, když Dominik začal Prefaby vyrábět a na scénografickou výstavu na KALDu položil jednu z betonových kostek a k tomu napsal „Je to o panelácích“. Přiblížil bys trochu víc, o čem pro tebe Prefaby jsou?

Myslím si, že to Dominik touto větou dost vystihnul. A koho tahle mikroanotace naláká, aby navštívil naše představení, ten je zcela jistě naše cílovka. Přijde mi skoro škoda ji rozvádět, nicméně pokusím se o to: Prefaby na půdorysu interakcí tří bezejmenných sousedů volně variují motivy každodenního života v paneláku. Reflektujeme v nich to, jakým způsobem ta architektura, která svého času ve východním bloku symbolizovala splněný sen o moderním bydlení, dodnes ovlivňuje životy a myšlení jejích obyvatel a do jakých situací je přivádí. Nicméně snažíme se ty jevy pouze pojmenovávat. Nehodnotit. To necháváme na divákovi.

Jaký vztah máš k panelákům ty sám?

V paneláku jsem prožil prvních dvacet let svého života. Vnímám, že moji rodiče, kteří oba vyrůstali v domě, s tímhle řešením byli dlouho nespokojeni. Teď už to myslím snáší lépe. V paneláku jsem zažil takové ty klasiky: sousedi nad námi nás jednou vytopili, v sušárně jsme měli pingpongový stůl, kam jsme chodili s kamarády hrát, když jsem byl někdy moc nahlas, přišli na nás sousedi, a když člověk někdy nepozdravil sousedku, tak bylo teprve zle. Já si z toho období odnáším především to, že příliš neřeším, kde žiju. Nevážu se citově na místo.

Jezdíte s Prefaby často na zájezdy do různých zemí. Vnímáš výrazné rozdíly mezi tím, jak je inscenace jinde ve světě přijímána?

Tolik jsme toho zatím nenajezdili. Během pandemie nebylo právě snadné někam s divadlem vycestovat... Zatím jsme navštívili pouze srbský Kragujevac a Berlín. Všechny ostatní zahraniční zájezdy byly bohužel zrušeny. Nemáme těch zkušeností tedy tolik, abychom mohli nějak generalizovat. Zatím se mi zdá, že Prefaby v cizině fungují takřka stejně jako v Česku – tedy pokaždé úplně jinak. Hodně totiž záleží na tom, co si diváci do představení vložili sami. Někteří zažívají pocit stísněnosti, jiní vnímají Prefaby jako grotesku a velmi živě reagují na gagy, další zase začnou nostalgicky vzpomínat na dětství v paneláku. Neumíme ovlivnit, na kterou strunu právě komu brkneme. Nicméně to nikdy nebyla ani naše ambice. Prefaby jsou zkrátka otevřený tvar.

Letos jsi dostal Cenu divadelní kritiky za Talent roku. Jakou ze svých inscenací bys vybral jako jednu z nejlepších?

Je těžké na takovouhle otázku odpovědět. Myslím si, že bych to především neměl být já sám, kdo by měl mou práci hodnotit. Bude to asi znít dost klišovitě, ale svou tvorbu vnímám jako cestu. V jednom projektu reaguji na to, co jsem nerozvinul v tom předchozím. Snažím se neseťvávat v jedné formě, ale zároveň si práci vybírat tak, aby mi sedla. Hledám vyvážený poměr mezi tím, v čem se cítím být kovaný, a co je pro mě v danou chvíli výzva.

Alexandra Ratajová

16.00 Studio Beseda

PREŠOVSKÝ OSTRÝ START!

Program letošních Regionů se zjevně nehodlá s nikým a ničím příliš mazat. Již ve svém úvodu nechá zaznít jeden z nejzajímavějších hlasů současné divadelní režie. Umělkyni s výrazným tvůrčím rukopisem, odhodláním mluvit i o nepříjemných věcech a odporem ke kompromisům. Inscenace Kramerová versus Kramer je vztahovou vivisekcí v přímém přenosu a osobitou interpretací možná aktuálně nejprogresivnější divadelní grupy na Slovensku. Přijměte pozvání k rozhovoru s její režisérkou, Juliou Rázusovou!

Můžete nám ozřejmit okolnosti vzniku Prešovského národního divadla, jehož jste spoluzakladatelkou?

Prešovské národní divadlo sme založili spoločne s autorkou a dramaturgičkou Michaelou Zakuťanskou v roku 2013 po návrate z Bratislavy do Prešova v rámci continuity našej tvorivej spolupráce na VŠMU. Zaujímali nás témy polarity a dynamiky života medzi Východom a Západom Slovenska. Začali sme inscenáciou Single radicals, ktorá reflektovala život singles na pozadí hodnotovo konzervatívneho prostredia. Pokračovali sme v tvorbe so spolužiakmi z VŠMU, ako aj ďalšími spolupracovníkmi – hercami, scenografmi, hudobníkmi s cieľom kvalitatívne nekompromisnej profesionálnej tvorby. Kľúčový bol pre nás na začiatku Fond na podporu umenia, ktorý výrazne napomáha vzniku nezávislých divadiel na Slovensku.

Jaká jsou jeho základní tvůrčí východiska a budoucí směřování?

Medzi naše východiská vždy patrilo priniesť na východ Slovenska kvalitných tvorcov a vytvoriť tak dramaturgicky a formálne odvážne a provokatívne autorské diela. Momentálne sme vo fáze ukončenia tvorby pod značkou Prešovského národného divadla a naša tvorba sa po ôsmich intenzívnych rokoch profiluje do dvoch samostatných prúdov a smerovaní. Z môjho pohľadu by bolo naše ďalšie pokračovanie v istom zmysle recyklovaním tém a spracovaní, cítim, že sa musíme posunúť ďalej. Vznikla platforma Slzy Janka Borodáča zameriavajúca sa na výskum progresívnych hereckých metód a techník, v rámci ktorej budeme rovnako pokračovať v ďalšej experimentálnej tvorbe. Spoluzakladatelia sú herci z PND Tomáš Mischura, Peter Brajerčík, Gabriela Marcinková Mihalčinová, ako aj ďalší. Toto smerovanie prirodzene prinieslo prehĺbenie réžijného – hereckého spolupráce v rámci ich intenzity a dôrazu na autorskú hereckú prácu. Miša bude pokračovať vo svojej tvorbe.

Jak se Vaše inscenace vyrovnává s existencí slavného filmu, re-spektive s jeho hereckým obsazením?

Chcela som do nášho spracovania zahrnúť sprofanovanú literárnu a filmovú predlohu ako tvorivý intermediálny komponent. Považovala som za dôležité vysporiadať sa s tak známym spracovaním a priznať

jeho existenciu v rámci nášho nového autonómneho diela. Dustin Hoffman a Meryl Streep vytvorili výrazné filmové herecké interpretácie, populárna kniha prináša vo filme nepoužité a nepoznané rozvíjania témy. Rozhodla som sa použiť citácie filmu a knihy a komunikovať s nimi ako s istou formou predobrazu, modelu správania sa danej doby, príbehovej konvencie, ktoré postupne narúšame, dekomponujeme a ponúkame špecifický pohľad a názor z 21. storočia na danú tému. Inscenácia následne využíva svoj vlastný jazyk kombinovania činohry, živého streamovania záberov kamery prítomnej na javisku vo výške 5 ročného dieťaťa.

Jak obecně vnímáte specifika a především rizika scénické adaptace látek původně nedivadelních?

Je to zložitý, ale zaujímavý proces, v rámci ktorého musíte vytvoriť absolútne nové princípy prenosu zobrazovanej látky a hlavne opodstatniť si zmysel adaptácie pre nový priestor. Ak je predloha známa, o to vzniká väčšie riziko porovnávania a diváckeho očakávania.

Co pro Vás znamená možnost zahraniční festivalové prezentace?

V tejto pandemickej situácii ide o záležitosť existenčnú. Akákoľvek možnosť prezentácie naživo je pre nás kľúčová. Paradoxne inscenácia ma za sebou len premiéru s limitovaným počtom divákov a napriek tomu množstvo pozvaní na festivaly. Medzinárodné hostovania sú vo vzťahu ku reflexii inscenácie pre mňa v mnohom zásadné.

Co Vám v poslední době udělalo největší radost?

Sms od mobilného operátora: Vitajte v Českej republike.

Děkuji za rozhovor!

Petr KlariN Klár

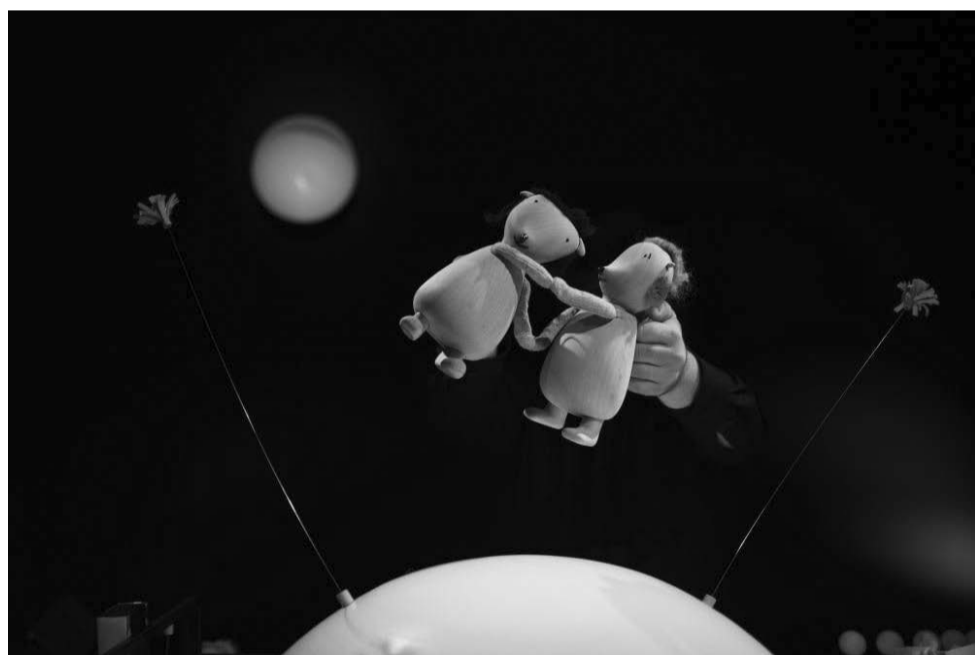

19.00 Klicperovo divadlo

SLUŠNÍ LIDÉ

Jsou to tři roky, co v Brně na jeviště vtrhli diváci v bleděmodrých tričkách s nápisem „SLUŠNÍ LIDÉ“, aby zastavili jednu z inscenací festivalu Divadelní svět. Režisérem onoho kusu byl Oliver Frlić, tentýž chorvatský režisér, který je podepsán také pod Médeou dnes uváděnou na Regionech Slovinským národním divadlem. V duchu svého hesla, že „každý každý skutečný umělec musí být levicový“ interpretuje Frlić zoufalý čin Euripidovy hrdinky jako touhu po nastolení nového společenského uspořádání. Dorazí na dnešní večer do Klicperova divadla Slušní lidé? Jste jedním z nich? A jste očkovaní? Nejsou nakonec Slušní lidé nejlepším očkovaním pro otrlé diváky a připomínkou toho, že je divadlo nakonec nejlepším očkovaním ze všech možných očkování? A co by na to řekl Michal Hába?

Karel Kratochvíl

10.00 a 17.00 Studio Divadla Drak

LOUTKY NA SLOVINSKÝ ZPŮSOB

Loutkové divadlo Lublaň (Lutkovno gledališče Ljubljana) je ústřední loutkovou scénou Slovinska. Zaměřuje se především na tvorbu pro děti a mládež, ale tvoří i inscenace pro dospělé. Loutkářství má ve Slovinsku silnou tradici, samotné lublaňské loutkové divadlo funguje od roku 1948. Na jeho jevišti lze spatřit nejrůznější druhy loutek, které jsou nezřídka i kombinovány v jednotlivých inscenacích. Slovinští loutkáři se však nesnaží jen udržovat tradici, ale neustále hledají nové způsoby vyjádření a udržují loutkové divadlo skutečně živé. Pro tvorbu Loutkového divadla Lublaň je typická odvaha k experimentu, důraz na vizuální stránku inscenace, překračování žánrů a podobně, to vše se ale spojuje s dobře zvládnutým řemeslem. Loutkoherectví lze totiž ve Slovinsku studovat na lublaňské Akademii divadla, rozhlasu, filmu a televize. Respekt k tradici a její komunikaci s dneškem v sobě spojuje

zejména instituce loutkového muzea, kterou divadlo spravuje v prostorách lublaňského zámku. Své inscenace hrají lublanští loutkáři na šesti různě velkých scénách, na které se dohromady vejde přibližně tisícovka diváků. Ročně na ně zavítá na sto deset tisíc návštěvníků. Slovinské loutkové divadlo má také silné vazby na loutkáře v České republice, svědčí o tom i fakt, že čeští divadelníci vystupují na festivalu Loutka (Lutke), který Loutkové divadlo Lublaň každoročně pořádá a Loutkové divadlo Lublaň je zase pravidelným hostem na českých divadelních festivalech. Do Hradce Králové zavítají tvůrci ze slovinské metropole již posedmé.

Letos se představí inscenací Sbohem, která zpracovává úspěšnou knižní předlohu švédského autora Ulfa Nilssona Adjö, *herr Muffin* (Sbohem, pane Muffine). Délkou patří inscenace sice mezi loutkářské drobničky, téma si ale vytyčila nelehké – zabývá se pohledem na smrt z perspektivy dítěte. Smrt jako jev, který neodmyslitelně patří k životu, a přesto je pro nás často tak těžké o něm mluvit, a to i mezi dospělými, natož s dětmi, které nechceme vyděsit nebo zarmoutit. Jemná, citlivá inscenace Sbohem sice nenabízí kýžené odpovědi ani zaručený návod, ale za to poetickým způsobem poskytuje příležitost se společně zamyslet a pozastavit nad smrtí jako nad něčím, s čím se během života ve svém okolí budeme neustále znovu konfrontovat, dokud se s ní nepotkáme osobně a definitivně.

Veronika Švecová

18:30 Malé náměstí

JSME NA ZAČÁTKU ZABÍHÁNÍ

V programu a ulicích hradeckého festivalu narazíte také na umělecké duo Heleny Urban a Jakuba Urbana. Od Koťátka zkázy můžete čekat humor, kterému se práší od úst, sebei-ronii, párovou akrobacií, ležerní pantomimu a mnohem víc.

Jak jste se potkali?

Helena Urbanová: Potkali jsme se nejdřív jako životní partneři a teprve potom jsme se rozhodli spolu zkoušet párovou akrobacií.

Jak vznikl váš úplně první projekt, podle kterého jste také pojmenování?

Jsme oba absolventi nonverbálního divadla, resp. pantomimy pražské HAMU. Naše prvotina „Koťátko zkázy“ vznikla na popud naší kamarádky Markéty Bodoríkové, která potřebovala na buskingový festival v Mikulově představení.

Když jste se hlásili na HAMU, už jste věděli, že se v budoucnu budete chtít věnovat párové akrobacií?

Jakub Urban: Já jsem tam šel hlavně kvůli pantomimě, párová akrobacie pro mě v tu chvíli nebyla cesta. K ní jsem se dostal, až když jsme se dali dohromady. Věnoval jsem se pantomimě, která mě zajímala a bavila. Vycházíme z ní, využíváme ji, techniky, které jsme se naučili, jsou nám určitě ku prospěchu, ale ryze pantomimě se už ani jeden ani druhý nevěnujeme.

A proč ne?

Těch důvodů je několik. Pro mě je nejdůležitější ten, že je to technika, kterou člověk potřebuje umět hodně, hodně, hodně precizně, aby to na jevišti fungovalo tak, jak to fungovat má. Dlouho jsme dělali s Radimem Vizvářem, u kterého je vidět, jak moc precizní a dokonalý člověk musí být. Já o sobě vím, že nejsem typ člověka, který by dokázal tak dlouho držet před zrcadlem.

Ale akrobacie přece taky vyžaduje precizní provedení, na milimetry přesné pohyby, ne?

To určitě ano, ale velkým pozitivem párové akrobacie je, že jsme na to dva. Což je pro nás zároveň velká zábava.

Helena: Když jeden nechce trénovat, druhý ho donutí. Není to tak osamělé, jako být sám před zrcadlem.

Když vzniklo Koťátko zkázy, věděli jste rovnou, že chcete jako duo v tvorbě pokračovat?

Ano, to jsme věděli. Nabídka na první inscenaci přišla ve chvíli, kdy jsme o společné práci přemýšleli a chtěli jsme párovou akrobacií používat na jevišti.

Na jaké bázi pracujete, máte tutora, chodíte k někomu na tréninky, kde hledáte inspiraci pro další projekty a inscenace?

Odpověď je složitější. Co se týče samotné akrobacie, tam se snažíme, když to aspoň trochu jde, chodit na pravidelné tréninky. Teď chodíme hlavně k Prague Acro School, máme pocit, že nás toho dokážou hodně naučit. Ale protože máme oba hodně nepravidelnou práci, jezdíme také na intenzivní letní soustředění – za pět dní dokážeme načerpat velké množství nových podnětů, všechno zaznamenat na kameru a přes rok se k tomu vracíme. A co se týče motivace k uvádění představení, snažíme se dramaturgicky vybrat něco, co zrovna hýbe společností. Před dvěma roky takhle vzniklo představení „101 věcí, co jste chtěli udělat, ale báli jste se“ – které můžete vidět na Regionech. Inscenace vznikla v době, kdy se všude řešilo téma strachu. Například to, jak ho politici dokážou využít pro manipulaci lidmi. Pracovali jsme tímto způsobem: ptali jsme se ostatních na jejich strachy, své obavy nám napsali na papírky, které jsme potom tematicky rozřadili. Tak vznikly jednotlivé obrazy. Zpracovávat reálné téma skrz akrobacií nebo pantomimické techniky mě hrozně baví. Letos máme premiéru Mise Omega, která se zabývá konspiračními teoriemi, které teď dost hýbou světem.

Jak při zpracování tématu funguje vaše dynamika ve dvojici? Je jeden z vás spíš dramaturg a druhý režisér?

Jakub: Myslím, že naše práce je hodně společná. Snažíme se najít témata, která jsou pro nás důležitá a která můžeme na jevišti převést. Osvědčilo se nám, že Helenka napíše scénář, který si necháváme namluvit. Diváky příběhem a celým představením potom provází „hlas shůry“ našeho kamaráda Honzy Řezníčka.

Teď obecněji v českém prostředí párová akrobacie dělat profesionálně tak, aby se jí člověk uživil?

Dá (smích). Párová akrobacie, pantomima, fyzické divadlo a obecně pohybové divadlo je nejokrajovější ze všech nejokrajovějších žánrů. Člověk na volné noze v tomto poli musí pracovat hodně, být v hodně projektech s různými lidmi, aby se uživil. A často to kombinuje s komerční sférou, která ho spíš živí. Tahle kombinace jde někomu líp, někomu hůř. Kdo se pohybuje v zavedenějších skupinách, má příjem jistější. Ale dá se to. Ohodnocení samozřejmě odpovídá tomu, že děláte nezávislé divadlo.

Helena: A jsme závislí na grantech.

Říkáte, že zaběhnuté skupiny to mají jednodušší. Jak se cítíte vy? Jste zaběhnutá dvojice?

Jakub: Jsme na začátku zabíhání.

Jak moc se vlastně zaběhnout chcete, kolik času tomu chcete věnovat? Je to pro vás sezónní práce?

18. 6. 18:00 a 20. 6. 19:00 Šapitů Žižka

Helena: Zatím ano. V tom smyslu, že se hraje v létě, ale příprava na novou inscenaci a tréninky jsou opravdu dlouhé – probíhá celé jaro i kus zimy, na podzim pak víc hrajeme v interiérech. Naším cílem je určitě se Kotátkem živit z větší části než teď, pro nás oba je to určitě teď víc než 50 % obživy. Oba víme, že je nám třicet a začali jsme s párovou akrobacií před třemi roky – tréninků potřebujeme hodně, abychom se mohli zlepšovat.

Kdy vás Kotátko nejvíc baví? Kdy cítíte z práce největší uspokojení?

Jakub: Je to asi pro mě stejně jako pro všechny jevištně činné umělce – když během představení cítíme feedback a na konci ho dostaneme skrz potlesk.

Helena: Mě baví nejvíc, když mi představení dojde – myslím tím moment při psaní scénáře, kdy mi dojde, jak do sebe jednotlivé části inscenace pasují, i když samy o sobě nedávají žádný smysl. Věci souvisí, i když spolu nesouvisí. Když mi během tvorby docvakne, jak jsou věci propojené, to miluju.

Karel Kratochvíl

JEN KOMIK A JEHO PUBLIKUM

Skupina Underground Comedy vznikla na prelome roků 2013 a 2014. Bolo to v období, keď sa dvaja zakladatelia projektu, Jan Adámek a Tomáš Plhoň, rozhodli etablovať formát stand-up comedy v Českej republike. Podobný projekt tu totiž chýbal, tak sa to rozhodli zmeniť. Český humor považujú za jednu z charakteristík národa, preto sú radi, keď túto tradíciu môžu oživovať. Podľa nich si dnešná doba žiada komikov, ktorí sa nebudú báť odhaľovať drsnú realitu nielen o spoločnosti, v ktorej žijeme, ale aj o ľuďoch.

Aké boli začiatky tohto projektu? „Začalo to jako veřejné konkurzy v menších klubech, kde si kdokoli mohl vyzkoušet vlastní výstup. K našemu velkému překvapení bylo vždycky narváno. Přešli jsme na dvě stálé pražské scény, každá s kapacitou kolem sto padesáti lidí,“ vyjadril sa pre idnes.cz Jan Adámek, spoluzakladateľ súboru.

Underground Comedy je zároveň platformou pre mladú generáciu. Pravidelne usporadúvajú open-mic večery, na ktorých dávajú príležitosť novým talentom. Ich cieľom je etablovať žáner stand-up comedy v Českej republike.

Ako prebieha proces tvorby? „Někdo má napsaný celý text, někdo jen pár zachýtných bodů, někteří komici dokonce vůbec nic. Naši stand-up show se snažíme dělat ve své originální podobě založené

na slovním humoru jednoho komika, který vystupuje sám za sebe.“ odhalil zákulisie priprav Jan Adámek pre idnes.cz.

Pandémia súvisiaca s Covid-19 ovplyvnila aj túto formu živého vystúpenia. Podľa člena súboru, komika Nikola Džokiča, klasický stand-up prostredníctvom internetu nefunguje. „Snažili jsme se s kolegy z Underground Comedy převtělit náš humor do onlinu, ale zvolili jsme raději jiné formáty. Zkusili jsme talk show čtyř komiků a také hráli AZ-kvíz. To byla velká zábava, pozvání totiž přijal samotný Aleš Zbořil spolupráce s ním byla hrozně fajn. Je milion způsobů, jak dělat humor online, ale povídat do kamery vtipy není to samé jako stand-up comedy,“ priznal pre dennikn.cz.

Underground Comedy majú v portfóliu viacero druhov vystúpení. Konajú sa takmer každý piatok v pražských lokalitách – Rock Café, Kino Aero. Okrem spomínaných *open-mic večerov*, určených pre nováčikov, organizujú aj *Raw Stand-U*, na ktorej vystupujú iba tí, ktorí majú nové textové materiály. Podľa reakcie obecnstva sa rozhodne, či výstupy skončia, alebo dostanú šancu k ďalšiemu rozvítiu. V *Stand-Up show* vystupujú štyria komici, pričom jeden z nich dostane privilégium stať sa headlinerom večera. Môže sa tu objaviť aj nováčik z open-micu. Tento typ vystúpenia je charakteristický tým, že sa tu stretnú začiatočníci so skúsenejšími komikmi. V *Roastme (Přiosťřito)* môžu diváci napísať narážky, resp. nadávky pre účinkujúcich buď na facebookovej udalosti, alebo na papier, tesne pred začiatkom vystúpenia. „Roasty“ hovorí moderátor jednotlivým komikom priamo na pódiu, ktorí na ne musia reagovať. Pre tých náročnejších má Underground Comedy pripravený aj večer v štýle *The Best Of UGC*. Diváci si vypočujú tie najlepšie vystúpenia z celej sezóny, za sprievodu jazzovej kapely The Cupcake Collective. Členovia súboru usporadúvajú aj výjazdy do regiónov – vždy v inej zostave, vďaka čomu má každá akcia svoju atmosféru.

Miri Košťálová

PÁTEK 18/6/2021

09.00	Šapitó Divadla Drak	Gulliverovy cesty Gulliver's Travels	60 min Bajka – loutková scéna Těšínského divadla Český Těšín
10.00	Studio Divadla Drak	Sbohem Goodbye	30 min Lutkovno gledališče Ljubljana Lublaň (SLO)
11.00	Hlavní scéna Divadla Drak	Stín kapradiny The Shadow of the Ferns	60 min Divadlo Lampion Kladno
15.00	Šapitó Divadla Drak	Gulliverovy cesty Gulliver's Travels	60 min Bajka – loutková scéna Těšínského divadla, Český Těšín
15.00	Divadelní stan	Angatar Angatar	50 min ORBA Tišnovsko
15.30	Letní scéna	Zlatovláska Goldilocks	30 min Bílkovo kratochvilné divadlo Hradec Králové
16.00	Studio Beseda	Kramerová vs. Kramer Kramer vs. Kramer	80 min Prešovské národné divadlo Prešov (SK)
16.00	Hlavní scéna Divadla Drak	Stín kapradiny The Shadow of the Ferns	60 min Divadlo Lampion Kladno
16.00	Plenér před Divadlem Drak	Nedělání – Srdcem Drak Nedělání – Drak in the heart	120 min Divadlo Drak Hradec Králové
16.00	Žižkovy sady	Tvořím hravě – herna, tvořivá dílna Creating playfully – play room, creative workshop	120 min Veronika Špačková Kostelec nad Orlicí
17.00	Studio Divadla Drak	Sbohem Goodbye	30 min Lutkovno gledališče Ljubljana Lublaň (SLO)
17.00	Městská hudební síň	Rytmus mého života The Rhythm of my Life	40 min Batocu – africký tanec a hudba Praha
17.30	Nové Adalbertinum – dvorana	Haló Hello	105 min U.F.O. (Unie ftipných osobností) Týniště nad Orlicí
18.00	Gočárovo schodiště	Stalo se jedné noci v Hradci It Happened One Night in Hradec	90 min Improti Praha
18.00	Šapitó Žižka	Stand-up show STAND-UP SHOW	60 min Underground Comedy Praha
18.30	Malé náměstí	101 věcí, co jste chtěli udělat, ale báli jste se 101 Things You Wanted to Do, But Were Afraid To	35 min Koťátko zkázy Praha
19.00	Hlavní scéna Klicperova divadla	Medeia Medea	70 min Slovensko narodno gledališče Maribor Maribor (SLO)
19.00	Městská hudební síň	Jak věci fungují How Things Go	40 min Baumann&Henderson, Česká republika, Německo
19.00	Atrium Radnice	Sborové slavnosti Czech Choir Festival	60 min koncert
20.00	Šapitó Divadla Drak	Dragon's Brew Dragon's Brew	80 min Hradec Králové koncert
20.00	Divadelní stan	Improshow podle Tarantina Improv Show a la Tarantino	75 min Paletáci Pardubice
20.30	Letní scéna	Circus Brothers Circus Brothers	90 min Circus Brothers Praha
20.30	Atrium Radnice	Sborové slavnosti Czech Choir Festival	60 min koncert
21.00	Šapitó Žižka	Minikapela Miniband	90 min Praha
21.00	Jižní terasy	Školní výlet School Trip	30 min Václav Bartoš Hradec Králové
21.00	Nové Adalbertinum – dvorana	Dlouhá cesta Long Journey	40 min Turnovské divadelní studio Turnov
21.30	Hudební stan	DJ Ondatra DJ ONDATRA	60 min DJ set
22.15	Atrium Radnice	Míchat v hrncích Mix in Pots	30 min Je to tajný ZUŠ F. A. Šporka Jaroměř
23.00	Hudební stan	DJ Amplituda DJ AMPLITUDA	60 min DJ set

Partneři

Pořadatelé

